

Krameryusowy

Král. Pražské Voštovské Noviny.

Roku 1790.

Čro. 28.

Drubý roční běh.

W Sobotu dne 10 Čerwence.

Saukromné wogenské Zpráwy.

Wšecky wálečné přisrawy, ale dnech slyšime, že z nassi strany wykteréz se daly, a dějí až po tu chwili proti Pruskému dworu, z kterýchž nez mohla nemůže žádný než galský lita a záhubnau wognu saudití, zůstáwagi dosawad paubau pohádkau, a není nám lze w tom neymensším nic gístého wrciti, lečbychom snad samé nedůwodné rozpráwky, kterýchž se polsytěj konwári objragi, k potwzření luid wogny aneb pokoge předněsti chtěli. Giz při začátku tohoto týhodne slyšeli sine, že ono weliké sbromáždění w Kaychenbachu bez aućinku swé skončenj wzalo; po dwa Pruský dwur swého cýle, ku kterémuž

slaný dworská Kada a zemský Referenzdaryus Pan Spilman, přigeda do Kaychenbachu, od geho Milosti Krále Pruského co neypřiwětivěgi přigat byl. Giz ná zpráwa gessťe wjce prawj, že totiž Pan Spilman w swém gednání tak šťastný byl, y také giž takowý prospěch učinil, z kteréhož w gistorě wšeckto dobré očekáwati můžeme.

Y také z Pruské strany nanowo dáwá se ta potěšitelná zpráwa; že tam žádný wje nepochybuge, aby swatý pokog zachowán byti neměl; nebo (prý) Pruský dwur swého cýle, ku kterémuž

neyblawněgi smerowal, dosáhl. U ten-
geho cýl byl, aby náš králowský Rakau-
ský dwúr wětšij počet swého bogowného
lidu z hranic Tureckých stáhl, a od dal-
ššho dobywánj Tureckých zemj přestak-
Donewadžby se tedy tak bylo stalo, a
Pruský dwúr nemělby ničeho toho k oz-
báwánj, cožby gemu časem nakrátce
aneb nadlanze strz ssýlenj nasseho král.
dwora škodně býti mohlo, tak že teď
wšsecka přjčina k wogně přestáwa, a že
toliko některé strowněgšš důležitosti gsau,
kterěz při shromážděnj narownány býti
musěgš. Ano nadto gessťe se prawj, že
se o wšseobecny pokog po celé Ewropě
pracuge, kterěz we wšem pokogi West-
falstemu rowen, a táž pravidla pro
Ewropu w sobě obsahowati bude.

Brom této wššj k pokogi dobré naz-
dege, o kterémž tak mnoho saudjme, ga-
koby giž skutečně smluwau obgednán a
zawřen byl, předce podotkneme někter-
ých zpráv, kterěz nám tohoto tyhodne
z hranic přiššly.

Pobíhánj Pruského lidu přes hra-
nice trwá neustále, kterěz na wětšim
dile přigjmagj wogenskau službu proti
Turku. Djl Pruské armády stáhl se ke
Blacku a Klyse, a téměř každého dne
přibýwá tam branného lidu. Oba Brun-
šwičtj Pryncowé okolo Blacka wšsecko
progeli a prohljdi. Král Pruský sám
osobně prohljdl tyto pewnosti Sylberberk,
Kykč a Lewjn, a Barliw hrad neb
Karléberk porwěl dwanácti děly osaditi.
Pruské wogššo blížegj postupuge k hra-
nicem, a gať prawdě podobno, hlawnj
armáda okolo Blacka swé položenj mšti
má. Parrolly po tu chwili negsau syl-
něgššj čtyř aneb pěti mužů, a pod zraz-

cenjm hrdla z obau stran žádný wystřeliti
nesmj. W Morawě každý regiment
musyl 25 mužů za pacholky k wozům a
drossary neb pakážnj pacholky odwesti.
Nasseho králowského Rakaušského wogšša
nynj se počjrá, totiž w Čechách 80 tisíc,
w Salicyi 30 tisíc, a w Morawě při
hlawnjm wogššu gedenkrát sto tisíc
mužů.

Giž negaký čas wěceynými listy
prohlášeno bylo, že Král Pruský swo-
bodně Polské obce požádal, aby wogššu
geho strz Polsko do Slezšta táhnauti
powolila. Tato zpráwa nynj mnohými
listy z Warssawy potwrzena gessť, a stuz
tečně giž Pruský bogowný lid gať z
Marku tak y Pomoran walněgi do
Polška a odtud do Slezšta táhne; také
giný Pruský lid z západnjho Pruska v
Thornu přes řeku Wislu přecházý. Mez-
zy tjm wšsak slyššjme, že Thornský ma-
gistrát město zawřel, a průchodu Prus-
štanum niķterak powoliti nechce. W
Gdanšku k obráněnj břehu s Pruských
patalionů a 200 gjzdných stogj.

Při koncy těchto zpráv, kterěz naz-
pořád o pokogi s Pruským dworem wy-
prawugj, nemůžem s to dosti maudrý
býti, ķterak pokog z té strany daufati
máme, poněwadž o pokogi s Tureckým
dworem ani slowa wje nesyššjme, gessťo
předce Pruský dwúr s Turky takowau
alliancy zawřel, podle kterěz wol newol
s nepřátely gegich wognu wěsti zawá-
zou gessť. Tento článek zůstáwá po-
hádka, ķterauž nám teprw Kayser-
bachské shromážděnj wystřeliti musy.

Turcy přiššli do pasti, a to, což
nám v Durtěwa wšškodili, máme opět
v Baz

v Kalefatu we Dalassích dwognásobně nabraženo. Podle gíťotné zpráwy Widně psané na den 4 čerwence, přigel tam rychlý posel od polního Marka Prynce z Koburku, kterýž přinesl tu potěšitelnu zpráwu, že Generál polní Zbrojnošta Pan Baron Klerse v Kalefatu na Turky, kteréž wedl poturčený Knjze Nawrojeny, mimo gích nádnj wypadl, okolo patnácti set gích zbil, 26 děl gím odgal, a wšeho Tureckého leženj se zmocnil. Podle též zběžné zpráwy newj se dosawad zdali y sám Nawrojeny mezy zagatými nenj. — O této nám radostné zpráwe w přístjích Nowinách bez pochybenj obššrněgi psáti budeme.

Neyposledněgšj zpráwy dle samy kromněj listu od Koburškého wogstasau do dne 18 čerwona, a podle nich zwěděli sme, že odedne 8 téhož, na kterýžto den nássi obleženj Durčewa wyzdwihnauti musyli, nic tak důležitěho se nezběhlo, toliko nássi částěgšj mjwali s Turky pátky, při kterýchž Turcy pokázde něco lidu ztratili. Nássi dobrowolnjcy, stráfugjce sem tam, mnoho poztrawy y mnoho dobytka Turkům pobrazli. Dále se prawj, že Prynce Koburk obmyslil wyslěti prostředky, kterakby Tureckau hlawnj armádu, genž v Kustčuku stogj, a den po dni wěššho počtu lidu na pomoc dostáwá, do pole wywabiti, a s nj na bogišti potýkati se mohl. (Podle této neyposledněgšj zpráwy poznáwáme, že Prynce Koburk pewnosti Durčewa nanowo neoblehl.)

Nad tuto zpráwu důležitěgšj nám přicházj z Charwát, a gmenowitě z Alilewace hlawnjho bytu nasseho Charwát-

ského plaku, nebo tak se piše na den 23 čerwona: Turecký hrad Četinj, o kterémž Bosniacy mluwilt, že gest nedobytečný, skutečně giž od nassich bogownjků pod zpráwau Pana Generála polního Zbrojnošty de Wins od tohoto dne 23. nočnim časem obkljčen gest. Taženj nassého lidu k tomu hradu bylo w noci a w neywětšj syce tichosti, ale předce ostrému zraku nepřátel, aniť tu wždy na dobrém pozoru byli, nemohlo cele tagně zůstati. Četjnstj Turcy y hned počali z hradu welmi násylně zkusiti střeliti, což wšlyšewšse nepřátelé ná gíných okolních hradích, podobně ze wšech stran náramně bauchali, a ta střelba za tuto celau noc trwala. Mimo to nássi předce w své práci nedagj se nikterak meyliti, a my gšme té dobre nádege, že w mázlo dnech Turcy svého hradu zbaweni budau. Giž čtweré sfance hotowé stogj, a redut, nám welmi pohodlný, na kterémž za předěšlé wálky Generál hrabě Serberstkeyn pracowal, podobně nassim lidem osazen gest. Giž dne 21ho Turcy bljž tak řečeného místa Běla Zemlia (Bilé Země) na nasse dělnjky vdeřili; ale widauce, že tu Dalassjstj dobrowolnjcy k ostrjžánj dělnjků stogj, kterjž gím mocny odpor učinili, brzy causu nazpáret, a newyrjdiwšse zde nic, k swemu ostatnjmu zástupu rychle se přirazyli. Při tom malém přjběhu 2 dobrowolnjcy přišli k zabiti, a 4 k poraněnj. Že Turků wěššj počet padl, dá se snadně z toho souditi, poněwadž oni w weliké rychlosti zpátkem wřjkali; a nassim nebylo lze gich pobitých spočítati. — Četjnstj Turcy giž předtjm náš aumysl předzwj dali, nebo oni giž několiť dnj

prvé své ženy, děti a lepšší nábytky přes řeku Dnu na bezpečnějšší místo odpravili, y také nyní již všecky střechy s stavení srhali.

3 Lidy na Charvátských hranicích na den 20. června podobně se dává taková zpráva, z kteréž opět něco důležitěho předpověditi můžeme. 3 Siumy, Centu a Portore již několik dní přicházejí velmi mnoho dělostřelců, kteříž vstříckni k Charvátskému pluku pospěhají. Podle všech okolostojících se myslí, že z té strany od Oročan nássí na Turecký pevný hrád Izacic, genž jest nedaaleko Četjna, směřují.

3 Moldawy již některá psaní přizna, kteráž nám všecku naději k pokojí odgala. Poslední psaní dokládá, že Turcy sami, spoléhajíce se na pomoc gistého Německého Knížete, od gedenání strany pokoge vpustili, a slibují sobě letošního roku pomoci toho Knížete nezwm gáť. Navoň wítězství. Prync Koburk, gáť mile wyzdwihl ležení v Šurčewa, poslal rychlého posla k Knížeti Potemkynowi, a od toho času slyšíme, že tento Ruský Wůdce vložil hned na místě pluk pomocného Ruského lidu k Šurčewa zaslati.

3práva strany wítězství, kteréž Rusové nad Šweydy na moři obdrželi, dosawad z Petršpurku nepřišla; a kteráž z Štokholmu od Šweydu wypsanau před rukama máme, tať jest taková, gáť snadně mysliti můžeme, kteráž samé wítězství wyprawuge.

3 Englandu piše se na den 18ho června: Rychlý posel s odpovědí od

Španyelského dwora byl wyslán z Madridu od Anglického mimořádného Posla Pana Frázera na den 22 máge, a teprw dne 15 června přišel do Londýnu. Tato odpověď byla hned po držené radě rozessana mezi zemské Řiditele, a druhého dne nato poručení přišlo, aby se všecky příprawy k válce pomohly chystaly. Podle toho tedy wůbec se soudí, že Španyelský dwůr nehrubě dobrau odpověď dáti musyl. Mezi tím předece slyšeti jest, že ta odpověď wšicku mjenost Španyelského dwora okazuje, následowně negakau naději dáwá, že strže dalšší gedenání snad předece škodná wálka žádného místa msti nebude.

3 Hollandu, krom této naděje, že mezi Španyelským a Anglickým dworem pokoj zachován býti může, předece přicházejí ta zpráva, že Hollandské lodj a korábowě od Trerelu do Portsmuru skutečně již Angličanům na pomoc odplynuly.

3právy, kteréž přicházejí z Nýderlandu, gsau tyto neyduležitejšší, že totiž den po dni wětšší počet toho lidu přibývá, kterýž drže se králowské strany, proti buřicům se pozdwihuje. — Dne 17 června buřicj pokusili se přes řeku Maas na nasse wogsto wyrazyti, byli wšak tať neschastni, že tu 600 lidu ztratili, a krom toho mnoho lidu ztopilo se w řece. Buřiců od dělostřelců Masjor Almarit přišel do zagenj. Na králowské straně k zabiti přišli dwa dragoni a 27 mužů od Wirtemberských, 53 mužů a mezi nimi Setník Dyweršsin a Zástupník Latorres od téhož Wirtemberského regimentu byli poraněni.

Dne